

Beleidsregels bijzondere bijstand gemeente Wierden 2017

Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Wierden;

gelet op artikel 35 van de Participatiewet;

Besluit:

Vast te stellen: de Beleidsregels bijzondere bijstand gemeente Wierden 2017.

Hoofdstuk 1 Algemene uitgangspunten

Artikel 1. – Moment van aanvragen

1. Uitgangspunt is dat een aanvraag om toekenning van bijzondere bijstand wordt ingediend voordat de kosten zich daadwerkelijk hebben voorgedaan.
2. In afwijking van het eerste lid kan een aanvraag achteraf worden ingediend indien:
 - a. de kosten zich onvoorzien en onmiddellijk hebben voorgedaan. Een aanvraag om toekenning van bijzondere bijstand dient in dat geval ingediend te zijn binnen een maand nadat de kosten zich hebben voorgedaan;
 - b. belanghebbende eerder/eerst geringe kosten heeft gehad. Onder geringe kosten wordt verstaan het door de gemeente Wierden gehanteerde drempelbedrag van € 100,00 of minder. De kosten moeten gemaakt zijn binnen één jaar voorafgaande aan de aanvraag.

Artikel 2. – Vaststellen van het recht op individuele bijzondere bijstand

Het recht op individuele bijzondere bijstand wordt vastgesteld aan de hand van vier hoofdvragen:

1. Doen de kosten zich voor?
2. Zijn de kosten in het individuele geval noodzakelijk?
3. Vloeien de kosten voort uit bijzondere individuele omstandigheden?
4. Kunnen de kosten worden voldaan uit de bijstandsnorm, de individuele inkomensvoet, de individuele studietoeslag, het vermogen en het inkomen voor zover dit meer bedraagt dan de bijstandsnorm?

Artikel 3. – Bepaling van het inkomen

1. Het inkomen van een belanghebbende die geen (aanvullende) uitkering ingevolge de Participatiewet, de IOAZ of de IOAW ontvangt, wordt vastgesteld aan de hand van de salarisspecificaties van de maand voorafgaand aan de maand waarin de bijzondere bijstand is aangevraagd.
2. Heeft belanghebbende een wisselend inkomen dan wordt uitgegaan van het gemiddelde inkomen genoten in de drie maanden voorafgaand aan de maand waarin de bijzondere bijstand is aangevraagd.
3. Wordt gebruik gemaakt van de mogelijkheid om bijzondere bijstand met terugwerkende kracht aan te vragen als bedoeld in artikel 1 lid 2, dan wordt het inkomen vastgesteld aan de hand van de salarisspecificatie van de maand, dan wel het gemiddelde inkomen van de drie maanden, voorafgaand aan de maand waarin de eerste kosten zich hebben voorgedaan.

Artikel 4. - Drempelbedrag

1. Er geldt een administratieve drempel van € 100,00.

2. Bij een drempel als bedoeld in lid 1 of minder kan voor geringe kosten achteraf bijzondere bijstand worden toegekend overeenkomstig artikel 1 lid 2 onderdeel b.

Artikel 5. - Draagkracht uit inkomen

1. Het inkomen, inclusief vakantietoelage (VT), wordt als draagkrachtloos aangemerkt, voor zover dit gelijk is aan of minder bedraagt dan de op belanghebbende van toepassing zijnde bijstandsnorm.
2. De inkomsten uit kinderbijslag, huurtoelage, zorgtoelage, kindgebonden budget en de tegemoetkoming in de kosten van studie worden niet tot het inkomen gerekend.
3. Een in de vorm van een periodieke uitkering ontvangen particuliere oudedagsvoorziening als bedoeld in artikel 33 lid 5 Participatiewet wordt bij het bepalen van het draagkrachtinkomen buiten beschouwing gelaten.
4. De draagkracht bedraagt in beginsel 35% voor zover het inkomen hoger is dan de op belanghebbende van toepassing zijnde bijstandsnorm, tenzij het gaat om bijzondere bijstand voor woonkosten, gemis alleenstaande ouderkop of zorgkosten.
5. Per kostensoort is afwijking van genoemd percentage mogelijk. In ieder geval wordt bij bijzondere bijstand voor woonkosten, gemis alleenstaande ouderkop of zorgkosten uitgegaan van een draagkracht van 100% voor zover het inkomen hoger is dan de op belanghebbende van toepassing zijnde bijstandsnorm.

Artikel 6. - Draagkracht uit vermogen

1. Het vermogen wordt tot aan de op belanghebbende van toepassing zijnde grens als bedoeld in artikel 34 lid 3 Participatiewet buiten beschouwing gelaten.
2. Indien het eigen vermogen het vrij te laten vermogen als bedoeld in artikel 34 lid 2 Participatiewet overschrijdt, wordt met dit meerdere vermogen volledig rekening gehouden. De draagkracht bedraagt 100%.
3. In afwijking van lid 2 wordt het vermogen gebonden in de woning met bijbehorend erf in zijn geheel buiten beschouwing gelaten als sprake is van een aanvraag om categoriale bijstand in de vorm van een collectieve zorgverzekering.

Artikel 7. - Draagkrachtperiode

1. De draagkracht wordt vastgesteld voor een periode van één jaar beginnend op de eerste dag van het kalenderjaar waarin de (eerste) kosten zich hebben voorgedaan.
2. Bij een periodieke verstrekking over een kortere periode dan 12 maanden wordt de draagkracht slechts verrekend over de maanden waarover de periodieke bijzondere bijstand wordt toegekend.

Artikel 8. - Wijziging in inkomen of vermogen tijdens draagkrachtperiode

1. Een eenmaal vastgestelde draagkracht wordt in beginsel niet gewijzigd tijdens de draagkrachtperiode.
2. Indien bij de beoordeling van een aanvraag binnen een eerder vastgesteld draagkrachtjaar blijkt dat er een wijziging in de middelen heeft plaatsgevonden, wordt aan de hand van de individuele situatie beoordeeld of dit reden geeft om de draagkracht, in afwijking van het eerste lid, opnieuw vast te stellen.

Hoofdstuk 2 Verstrekkingen

Artikel 9. - Medische en paramedische kosten

1. De verplichte zorgverzekering (basispakket) op grond van de Zvw en de Wet langdurige zorg wordt in beginsel geacht een passende en toereikende voorliggende voorziening te

zijn voor noodzakelijke medische kosten. Er wordt geen bijzondere bijstand verstrekt voor medische en paramedische kosten die niet door de zorgverzekeraar worden vergoed.

2. Er wordt geen bijzondere bijstand verstrekt voor kosten die voor rekening van een belanghebbende blijven op grond van het verplicht eigen risico.
3. Er wordt geen bijzondere bijstand verstrekt voor kosten die voor rekening van een belanghebbende blijven op grond van een vrijwillig eigen risico.

Artikel 10. - Eigen bijdrage

1. Er wordt bijzondere bijstand verstrekt voor de op grond van de Zorgverzekeringswet en de Wet langdurige zorg opgelegde eigen bijdrage.
2. Voor zover een eigen bijdrage voortvloeit uit besparingsmotieven wordt daarvoor geen bijzondere bijstand verstrekt. Hiervan is sprake als slechts de meerkosten verbonden aan een noodzakelijke voorziening worden vergoed.

Artikel 11. - Rechtsbijstand

1. De kosten van eigen bijdrage in de kosten van rechtshulp en griffierechten kunnen in beginsel voor bijzondere bijstandsverlening in aanmerking komen.
2. Als op grond van een toevoeging door de Raad voor Rechtsbijstand rechtshulp is verleend, wordt de noodzaak voor het verlenen van rechtshulp aangenomen.
3. Indien een belanghebbende wegens formele redenen niet in aanmerking komt voor een toevoeging, maakt het college zelf een afweging over de noodzaak van de kosten.
4. Kosten die samenhangen met een veroordeling van een belanghebbende in de proceskosten van de tegenpartij, komen niet voor bijstandsverlening in aanmerking.

Artikel 12. - Kinderopvang sociaal medische indicatie

Als bijzondere bijstand wordt verstrekt voor sociaal medisch geïndiceerde kinderopvang dan wordt de hoogte van de bijzondere bijstand gebaseerd op het aantal uren noodzakelijke kinderopvang

Artikel 13. - Duurzame gebruiksgoederen

Als bijzondere bijstand wordt verstrekt voor de kosten van duurzame gebruiksgoederen dan wordt de bijzondere bijstand toegekend in de vorm van een renteloze geldlening als bedoeld in artikel 51 Participatiewet.

Artikel 14. - Inrichting woning vergunninghouders

Als bijzondere bijstand wordt verstrekt voor de kosten van woninginrichting ten behoeve van een vergunninghouder dan wordt de bijzondere bijstand toegekend in de vorm van een renteloze geldlening.

Artikel 15. - Collectieve zorgverzekering

1. Het college verstrekt categoriale bijstand in de vorm van een collectieve zorgverzekering.
2. Inwoners van de gemeente Wierden met een inkomen tot 110% van de toepasselijke bijstandsnorm kunnen in aanmerking komen voor de collectieve zorgverzekering. De toepasselijke bijstandsnorm wordt in dit geval gedefinieerd als de van toepassing zijnde bijstandsnorm als bedoeld in artikel 5 onderdeel c Participatiewet met uitzondering van de kostendelersnorm.
3. Uitkeringsgerechtigden (Participatiewet, IOAW, IOAZ en Bbz2004) kunnen gebruik maken van de collectieve aanvullende verzekering
4. De ingangsdatum van de verzekering voor uitkeringsgerechtigden als bedoeld in lid 3 is de eerste van de maand volgend op de ingangsdatum van de uitkering. Daarbij geldt dat de uitkeringsgerechtigde verzekerd is bij de gecontracteerde zorgverzekeraar. Is de uitkeringsgerechtigde bij een andere zorgverzekeraar verzekerd dan kan de collectieve verzekering niet eerder ingaan dan op 1 januari.

Hoofdstuk 3 Slotbepalingen

Artikel 16. – Inwerkingtreding

Deze beleidsregels treden in werking met ingang van 1 juni 2017 en werken terug tot en met 1 januari 2017, onder gelijktijdige intrekking van de Beleidsregels bijzondere bijstand gemeente Wierden 2013.

Artikel 17. - Citeertitel

Deze beleidsregels worden aangehaald als: Beleidsregels bijzondere bijstand gemeente Wierden 2017.

Aldus vastgesteld door het college van burgemeester en wethouders van Wierden d.d. 31 oktober 2017

Burgemeester en wethouders van Wierden,

de secretaris de burgemeester

Toelichting beleidsregels bijzondere bijstand gemeente Wierden 2017

Inleiding

Door bijzondere omstandigheden kan zich de situatie voordoen dat het inkomen van een belanghebbende niet (volledig) toereikend is ter voorziening in bepaalde noodzakelijke kosten.

Voor zover de belanghebbende voor dergelijke kosten geen beroep kan doen op een voorliggende voorziening en deze evenmin uit de eigen middelen kunnen worden voldaan, kan daarvoor bijzondere bijstand worden verstrekt.

Toekenning van bijzondere bijstand voor noodzakelijke kosten geschiedt steeds op basis van beoordeling aan de hand van de individuele situatie. Dit laat echter onverlet dat voor de verstrekking van bijzondere bijstand beleidsregels kunnen worden opgesteld. Dergelijke beleidsregels dragen bij aan de rechtszekerheid en rechtsgelijkheid en zijn mede van belang voor een doelmatige uitvoering.

De gemeente Wierden streeft een transparant bijzondere bijstandsbeleid na, met als uitgangspunt dat iedereen krijgt waar hij recht op heeft, waarbij het recht wordt vastgesteld op basis van doorzichtige en duidelijke regels. In verband daarmee heeft het college van de gemeente Wierden deze beleidsregels bijzondere bijstand vastgesteld.

De beleidsregels scheppen een kader voor de uitoefening van de in artikel 35 Participatiewet neergelegde bevoegdheid tot het verstrekken van bijzondere bijstand, vooral het beleid omtrent de aanvraag en de draagkracht. In de beleidsregels zijn tevens zeven kostensoorten opgenomen waarbij is aangegeven of voor deze kosten al dan niet bijzondere bijstand mogelijk is.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

Op grond van artikel 44 lid 1 Participatiewet is het niet toegestaan bijstand toe te kennen tegen een eerdere datum dan waarop belanghebbende zich voor een aanvraag heeft gemeld. Gelet op de doelstellingen van de bijzondere bijstand (het bestrijden van armoede) moet aangenomen worden dat gemeentelijk beleid op basis waarvan met terugwerkende kracht bijzondere bijstand wordt verleend niet in strijd is met de bedoeling van de wetgever. Deze beleidsregel regelt dan ook twee situaties waarin de belanghebbende de bijzondere bijstand in ieder geval achteraf kan aanvragen. Dit laat onverlet dat de bijzondere bijstand ook in andere gevallen, op grond van bijzondere omstandigheden, met terugwerkende kracht kan worden toegewezen. In die gevallen dient wel gemotiveerd te worden waarom van de hoofdregel wordt afgeweken.

In het tweede lid onderdeel b is uitdrukkelijk voorzien in de mogelijkheid om achteraf bijzondere bijstand aan te vragen voor meerdere geringe bedragen. Dit brengt zowel voor de belanghebbende als voor de gemeente een verlaging van de administratieve druk met zich mee.

Artikel 2

Uitdrukkelijk zijn de vier hoofdvragen opgenomen in de beleidsregels, hoewel er geen beleidsvrijheid is en het college gedwongen is deze vragen, in deze volgorde te beantwoorden om het recht op individuele bijzondere bijstand vast te stellen. Dit artikel ziet dan ook meer op het algemene kader dan op een door het college gekozen beleidsuitgangspunt voor de individuele bijzondere bijstand. De vragen zien niet op evt. toe te kennen categoriale bijzondere bijstand, omdat daarvan nu juist de noodzakelijkheid voortvloeit uit het behoren tot een doelgroep en niet uit de individuele situatie.

Vraag 1. Doen de kosten zich voor

Wil een belanghebbende in aanmerking kunnen komen voor bijzondere bijstand voor bepaalde kosten dan zal hij om te beginnen de gestelde kosten ook daadwerkelijk moeten hebben. Indien de kosten niet daadwerkelijk gemaakt worden, is er geen verlening van bijzondere bijstand mogelijk (zie CRvB 02-03-2004, nr. 01/4758 NABW).

Vraag 2. Zijn de kosten in het individuele geval noodzakelijk

Uitgaande van het maatwerkprincipe past het dat het college slechts bijzondere bijstand verleent aan personen bij wie is vastgesteld dat de betreffende kosten in het voorliggende individuele geval ook daadwerkelijk noodzakelijk zijn. Er dient dus altijd een toetsing aan de omstandigheden van het individuele geval plaats te vinden (TK 2002-2003, nr. 3, p. 13-14). Zie ook CRvB 29-06-2010, nr. 10/2104 WWB.

Vraag 3. Vloeien de kosten voort uit bijzondere individuele omstandigheden

Er bestaat alleen recht op bijzondere bijstand indien er sprake is van bijzondere omstandigheden in het individuele geval. Dit betekent dus, dat niet de eisen van de samenleving in relatie tot de aard van de kosten bepalend zijn, maar de omstandigheden in het individuele geval. Het is derhalve niet mogelijk om bijzondere bijstand te weigeren voor kosten die naar de eisen van de samenleving in het algemeen niet als noodzakelijk worden beschouwd. Het is alleen van belang of zich in het concrete geval bijzondere omstandigheden voordoen die de kosten noodzakelijk maken.

Vraag 4. Kunnen de kosten worden voldaan uit de aanwezige middelen

Draagkracht kan zowel liggen in het inkomen als in het vermogen.

Artikel 3

Vaststelling van het inkomen wordt gedaan aan de hand van specificaties van het inkomen direct voorafgaand aan de maand waarin de kosten zich (voor het eerst) hebben voorgedaan.

Als een belanghebbende in aanvulling op zijn inkomen bijstand (of IOAW/IOAZ) ontvangt hoeft belanghebbende geen extra specificaties over te leggen. Het inkomen wordt geacht al in het kader van het recht op bijstand afdoende te zijn vastgesteld. Ontvangt de belanghebbende aanvullend IOAW of IOAZ dan dient het vermogen wel gezien te worden. De IOAW kent immers geen vermogenstoets en bij de IOAZ is het vermogen als zodanig niet relevant, enkel de inkomsten er uit. Om vast te stellen of de belanghebbende over meer vermogen beschikt dan op grond van artikel 34 Participatiewet buiten beschouwing mag worden gelaten, dient de belanghebbende dan ook inlichtingen te verstrekken over zijn vermogen.

Artikel 4

In de Memorie van toelichting staan geen opmerkingen over de toepassing van het drempelbedrag. Deze stelt uitsluitend dat het college de bevoegdheid toekomt om bij de verlening van bijzondere bijstand aanvragen voor kruimelvoorzieningen tegen te gaan door het toepassen van een wettelijk gemaximeerd drempelbedrag (zie TK 2002-2003, 28 870, nr. 3, p. 64-65). Aangenomen moet worden dat daarmee het toepassen van het drempelbedrag geheel ter vrije beoordeling is van het college; zowel of er een drempelbedrag gehanteerd wordt, als wat de hoogte daarvan is.

Artikel 5

Er is sprake van draagkrachtloos inkomen, inclusief VT, voor zover dat inkomen gelijk is aan of minder bedraagt dan de van toepassing zijnde bijstandsnorm. Bepaalde inkomsten worden niet tot het draagkrachtinkomen gerekend.

De gemeente Wierden heeft er bewust voor gekozen om in het kader van de draagkracht rekening te houden met de kostendelersnorm. De bijzondere kosten komen weliswaar volledig voor rekening van belanghebbende, maar de algemene kosten van belanghebbende zijn lager omdat deze worden gedeeld met anderen. In dit artikel wordt verwezen naar 'de op belanghebbende van toepassing zijnde bijstandsnorm'. Het begrip bijstandsnorm is als volgt gedefinieerd in artikel 5 onderdeel c Participatiewet: "de op grond van paragraaf 3.2, op de belanghebbende van toepassing zijnde norm, verminderd met de op grond van paragraaf 3.3, door het college vastgestelde verlaging". De kostendelersnorm valt binnen het bereik van die definitie.

Artikel 6

Voor zover het vermogen meer bedraagt dan het vrij te laten vermogen wordt met het meerdere vermogen volledig rekening gehouden.

Het vermogen gebonden in de woning met bijbehorend erf wordt in zijn geheel buiten beschouwing gelaten als sprake is van een aanvraag om categoriale bijstand in de vorm van een collectieve zorgverzekering.

Artikel 7

Door de administratieve drempel kunnen belanghebbenden met terugwerkende kracht bijzondere bijstand aanvragen. De financiële situatie kan in de tussenliggende periode gewijzigd zijn, reden waarom het van belang is om de financiële situatie bij aanvang (mede) te beoordelen.

Artikel 8

Rekening houden met elke wijziging in inkomen of vermogen tijdens de draagkrachtperiode betekent dat de bijstandsverlening beter aansluit bij de werkelijke draagkracht van belanghebbende. Het leidt echter ook tot grote administratieve lasten. Het is dan ook efficiënter een eenmaal vastgestelde draagkracht binnen de vastgestelde draagkrachtperiode niet meer te wijzigen.

Artikel 9

Volgens vaste jurisprudentie worden de Wet langdurige zorg en de Zvw voor medische en paramedische kostensoorten in beginsel als een aan de Participatiewet voorliggende, toereikende en passende voorziening als bedoeld in artikel 15 Participatiewet beschouwd (bijvoorbeeld CRvB 18-03-2008, nr. 06/5061 WWB, CRvB 07-11-2012, nrs. 10/5099 WWB e.a. en CRvB 25-10-2016, nr. 16/1740 PW).

De kosten van het verplicht eigen risico ingevolge de Zvw komen niet voor verlening van bijzondere bijstand in aanmerking omdat deze kosten behoren tot de incidenteel voorkomende algemene noodzakelijke kosten van het bestaan, die een belanghebbende in beginsel uit de bijstandsnorm moet voldoen, hetzij door middel van reservering, hetzij door middel van gespreide betaling achteraf, tenzij sprake is van bijzondere omstandigheden (zie CRvB 21-02-2012, nr. 10/1880 WWB en CRvB 11-12-2012, nr. 11/1323 WWB).

Ook komen de kosten van een vrijwillig eigen risico ingevolge de Zvw niet voor verlening van bijzondere bijstand in aanmerking omdat dit het gevolg is van een vrijwillige keuze die niet kan worden afgewenteld op de Participatiewet.

Artikel 10

De gemeente Wierden verstrekt bijzondere bijstand voor kostensoorten die slechts ten dele door de Zorgverzekeringswet (Zvw) of Wet langdurige zorg worden vergoed. Het is daarbij niet van belang of de eigen bijdrage het gevolg is van het feit dat de voorliggende voorziening een maximale vergoeding kent voor de gevraagde voorziening of dat de eigen bijdrage het gevolg is van de door de voorliggende voorziening gevraagde eigen bijdrage.

Besparingsmotief

Bij een aantal kostensoorten blijft een deel voor eigen rekening van een patiënt in verband met het besparingsmotief. Zo worden bijvoorbeeld orthopedische schoenen (zelfs bij een aanvullende of collectieve verzekering) nooit volledig vergoed. Aan de eigen bijdrage voor orthopedische schoenen ligt het besparingsmotief ten grondslag. Immers, iedereen zal regelmatig schoenen moeten aanschaffen. Het wordt daarom billijk geacht dat ook verzekerden die aangewezen zijn op orthopedische schoenen, een vergelijkbaar bedrag in de aanschaffingskosten van deze schoenen betalen.

Het besparingsmotief is niet altijd heel duidelijk. In het geval een belanghebbende bijvoorbeeld een eigen bijdrage moet voldoen voor een pruik, kan niet worden gesteld dat er wordt bespaard op een kapper. Niet alleen omdat onbekend is hoeveel deze belanghebbende op jaarbasis aan de kapper zou hebben uitgegeven, maar ook vanwege het feit dat een pruik verzorging nodig heeft. Voor de eigen bijdrage voor een pruik bestaat dus recht op bijzondere bijstand.

Als het besparingsmotief wordt aangevoerd om een verzoek om bijzondere bijstand af te wijzen zal dan ook steeds moeten worden gemotiveerd waaruit de besparing bestaat.

Artikel 11

In dit artikel wordt aangegeven hoe om te gaan met de kosten met betrekking tot het voeren van procedures bij de rechter.

Artikel 12

In de Wko heeft artikel 1.12 betrekking op de doelgroep met een sociaal-medisch indicatie (SMI). De wetgever heeft echter besloten om dit artikel vooralsnog niet in werking te laten treden.

Er kan bijzondere bijstand worden verstrekt voor de kosten van sociaal medisch geïndiceerde kinderopvang. Dat betekent dat ook gekeken moet worden naar het eigen vermogen. Voor SMI moet dat niet al te strikt worden toegepast, dus niet eigen woning verkopen om 2 maanden opvang te bekostigen.

De wetgever heeft aan de algemene middelen van het gemeentefonds het benodigde budget toegevoegd voor kinderopvang voor doelgroep 'sociaal-medische indicatie'. Zie hierover ook de Septembercirculaire gemeentefonds 2004 van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (BZK) en de Septembercirculaire gemeentefonds 2005 van het Ministerie van BZK. Gemeenten worden daardoor in staat gesteld naar eigen inzicht huishoudens met sociaalmedische problematiek financieel te ondersteunen in het benodigde kinderopvanggebruik (zie TK 2003-2004, 28 447, nr. 97, p. 1-2).

Artikel 13

Bijzondere bijstand wordt in beginsel om niet verleend (artikel 48 Participatiewet). In afwijking hiervan bepaalt artikel 51 Participatiewet dat bijzondere bijstand voor duurzame gebruiksgoederen kan worden gegeven in de vorm van een geldlening, borgtocht of als een bedrag om niet. Het college heeft ervoor gekozen deze bijzondere bijstand in de vorm van een geldlening te verstrekken gelet op het duurzame karakter van het goed.

Artikel 14

Als bijzondere bijstand wordt verstrekt voor de kosten van woninginrichting ten behoeve van een vergunninghouder dan wordt de bijzondere bijstand toegekend in de vorm van een

renteloze geldlening. De vergunninghouder moet deze lening terugbetalen binnen een periode van 36 maanden. Hoofdstuk 4 van de Beleidsregels terug- en invordering, verhaal, bijstand in de vorm van een geldlening en bestuurlijke boete gemeente Wierden 2017 is van toepassing.

De lening wordt verstrekt aan de hoofdbewoners. Dit betekent dat als er sprake is van een gezin met ten laste komende kinderen, de lening wordt verstrekt aan de ouders. Als er sprake is van woningdelende meerderjarigen, dan komt de inrichting van de eigen woonruimte ten laste van de meerderjarige zelf en zal elke meerderjarige zelf bijzondere bijstand moeten aanvragen. Elke meerderjarige wordt dan ook beschouwd als hoofdbewoner.

Vluchtelingenwerk begeleidt de vergunninghouder bij het kopen van woninginrichting en gaat daarbij uit van de goedkoopst adequate producten. De kosten van woningrichting declareert Vluchtelingenwerk namens de vergunninghouder bij de gemeente Wierden. Het bedrag aan woninginrichting is gebaseerd op gezinsomvang conform een tabel met normbedragen (Nibud).

Artikel 15

Het college biedt een collectieve zorgverzekering aan. De gemeente Wierden heeft met een zorgverzekeraar een contract afgesloten waardoor een korting wordt verkregen op de premie voor de basisverzekering en de aanvullende verzekering.

Inwoners van de gemeente Wierden met een inkomen tot 110% van de toepasselijke bijstandsnorm kunnen in aanmerking komen voor de collectieve zorgverzekering. De toepasselijke bijstandsnorm wordt in dit geval gedefinieerd als de van toepassing zijnde bijstandsnorm als bedoeld in artikel 5 onderdeel c Participatiewet met uitzondering van de kostendelersnorm. Vanuit welzijnsoptiek is ervoor gekozen om in dit geval geen rekening te houden met de kostendelersnorm. Omdat de reguliere bijstandsnorm hoger is dan de kostendelersnorm, zal een grotere groep belanghebbenden voldoen aan de inkomenseis.

Artikel 16

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 17

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.